

a Hoc est non à iuriscōsulcis quorum ex libris cōposita. b Malè est enim legendū, *perpetua*. c Similis gloss. in constitutiōne, *omnem*. d Includa de sunt Florētiz. e Propositum consideramus in nominū appellatiōibus.

f Includa de sunt Florētiz. g Hic titulus est lib. 2. *Assiliōn. tit. 1.* e Hinc Plaut. *Cœcul. act. 1.* qui à nuce nucleum esse volens, *frangit nucem*.

h nā *mesura*, quatuor libris contenta.

f De Pādectarum auctore, materia, vilitate, obiecto. g Intelligere pro adoptiōne, quia reuera nepos eius ex sorore fuit.

In nomine Domini. Hoc in cōpilatiōne Digestorū fuit dictū non quando leges facte fuerūt: quia pagani erāt: vt C. de ver. in. en. l. j. sic & aliās facit Inst. in pro. in pr. c. q. *Augusti*. Quia semper huius propositi, debet esse vt augeat imperiū, licet non semper augeat. sic & matrimoniū indiuidua coniunctiō dicitur: tamen diuiditur quādoque: vt C. de repud. l. cōsent. Sed propositū d cōsideratur: vt Inst. de pat. pot. in pr. d. q. *Enucleati*. per similitudinē vocat ius enucleatum, quod nobis est traditum in libris Pandectarum. Sicut enim antequam perueniatur ad nucleum interiorē nucis, vnū amarissimū, & aliud durum, & aliud amarum, & quartū ad nucleū dulcem pertenuerit: ita & in multitudi- dine antiquorū librorū amaritudines inueniūt. i. discordiæ infinite, item duritiæ. i. iniquæ sententiæ, & aliæ nō sic iniquæ, in quibusdā tamen locis quædā latebāt dulcedines. i. æquissimæ sententiæ, vel ut lilia inter spinas: & illas dulces sententiās Iustinianus ex aliis excerpit, & nobis tradidit legendas: vnde ipse dicitur tradere ius enucleatū, secundū IOAN- nem c. *Collecti*. ex his. i. ex eo quod dixit in princ. potest colligi quis fuerit auctor, siue compilator: quia Iustinianus filius Iustini: vt Inst. de donat. §. est & aliud.

b *Perpetui*. id est generalis b. c. q. *Augusti*. Quia semper huius propositi, debet esse vt augeat imperiū, licet non semper augeat. sic & matrimoniū indiuidua coniunctiō dicitur: tamen diuiditur quādoque: vt C. de repud. l. cōsent. Sed propositū d cōsideratur: vt Inst. de pat. pot. in pr. d. q. *Enucleati*. per similitudinē vocat ius enucleatum, quod nobis est traditum in libris Pandectarum. Sicut enim antequam perueniatur ad nucleum interiorē nucis, vnū amarissimū, & aliud durum, & aliud amarum, & quartū ad nucleū dulcem pertenuerit: ita & in multitudi- dine antiquorū librorū amaritudines inueniūt. i. discordiæ infinite, item duritiæ. i. iniquæ sententiæ, & aliæ nō sic iniquæ, in quibusdā tamen locis quædā latebāt dulcedines. i. æquissimæ sententiæ, vel ut lilia inter spinas: & illas dulces sententiās Iustinianus ex aliis excerpit, & nobis tradidit legendas: vnde ipse dicitur tradere ius enucleatū, secundū IOAN- nem c. *Collecti*. ex his. i. ex eo quod dixit in princ. potest colligi quis fuerit auctor, siue compilator: quia Iustinianus filius Iustini: vt Inst. de donat. §. est & aliud.

[IN NOMINE + DOMINI AMEN.]
D. NOSTRI SACRATISS.
PRINCIPIS
IVSTINIANI
[+ PP. b * AVGVSTI c]
Iuris enucleati d ex omni vetere (iure) collecti. e
DIGESTORVM,
sen
PANDECTARVM
PARS PRIMA +.
LIBER PRIMVS.

DE IVSTITIA, ET IVRE.
TITVLVS I.
Merito incipit à virtute, quam iuris auctores colūt: & à iure, quod proficitur. q. Et est IVSTITIA constantia perpetua voluntatis ius: iunm cuiusq. tribuendū, vs liberalitas constantia perpetua benignitatis. q. Ius est scientia æqui, & iniqui, vel ars. Ars enim est eorū, quæ scuntur. q. Et huius artis, iurisvte partes hoc titulo proponuntur summa. Sed & alia significatiōnes iuris. C. VIACIVS.
I. VLPIANVS libro primo Institutiōnum.

Iuri operam daturum prius & nosse oportet vnde nomen iuris descendat. Est au-

DE IVSTITIA, ET IVRE. **V**ri.] hoc princ. vsque ad §. huius studij, diuiditur in quinque partes. 1. In prima ponit, quid oportet facere volentem studere in iure. 2. In secunda docet vnde ius dictum sit. 3. In tertia definit ius auctoritate Celsi. 4. In quarta ponit quid habeat quis cōsequi ex hoc studio. 5. In quinta ponit vnde sequatur hic honor. Secunda ibi, est autem. Tertia ibi, nam vt eleganter. Quarta ibi, cuius meritū. Quinta & vltima ibi, iustitiam namque. B. C. A. S. V. vsque ad fil. sic figuratur. Aliqui leges, siue iura audire volebant: inde quæstionem Vlpiano fecerūt quis esset modus quo oportet addiscere, ad quod dicit Vlpian. quod prius est necesse quod aliquis sciat vnde nomen iuris descendat. 2. Secundo dicit, vnde appelletur ius. 3. Tertio dicit, quid sit ius. Nam nos ministri iuris separamus æquum ab iniquo, licitum ab illicito. 4. Item dicit quod ius pluribus modis facit saliquos bonos: vt aperte in litera dicit. 5. Diuiditur quid ius in duas species: quia aliud priuatum, aliud publicum. & hæc omnia plenè & aperte exemplificat. 6. Item diuiditur ius priuatum in tres species. nam colligitur ex iure naturali, & ex iure gentiū, & ex iure ciuili: & de his omnibus exempla ponit. Nam ius gentium commune tatum hominibus est. nam debet erga Deum habere religionem, & obedire patri & patriæ: quæ bruta nō faciunt. Item licet de iure naturali vim vi repellere: cū omnes ab Adam ortū habuerimus: & ideo vnus alteri insidiari non debet. Ponit etiam quod manumisso ab hoc iure processit. nam iure naturali omnes nascēbatur liberi: sed iure gentium sunt hodie tria genera hominum. Item ex iure gentium introducta sunt bella, & alia multa. V I V I A N. ff. Vetus.

q. *Iuri*. scilicet addiscendo, vel pertractando. g. *Prius*. quā b noscat substantiam iuris per diuisiones, quæ dicuntur j. eo. §. huius studij. Nec ob. quod dicitur s. in pro. c. §. primò quidē. q. Et quod dicit, oportet, improprie dicit. i. de. c. sic C. de bon. qua lib. l. cum oportet. in pr. & de rap. vir. l. j. §. oportet enim. & c. sic contra docet pro oportet: vt C. de capt. & possi. reuer. l. fin. h. q. *Iustitia*. Est autem ius à iustitia, sicut à matre e sua: ergo prius fuit iustitia quam ius. Sed contra j. eod. l. iustitia, ibi, ius suum, & c. ex quo colligitur quod statim fuit ius, postquā fuit iustitia. Sed dic ibi, ius suū, id est, hominis meritum. 2. Vel dic, prout in actione & obligatione: bene dico ius à iustitia appellari: si enim ius est ars boni & æqui, vt subiicit: & iustitia nihil aliud est quā ipsa æquitas & bonitas: ergo iustitiam habet matrem: & hoc subiicit, nam, & c. sic & obligatio g dicitur mater actionis: vt j. de procur. l. licet. §. ea obligatio. i. q. *Ius est ars*. hoc potest intelligi tribus h modis. 1. Primò, vt dicas definitū ius in genere. & sic est ars, id est scientia finita, quæ arctat infinita. nam ars est de infinitis finita doctrina, secundum Porphyrium. 2. Secundo dic describi quamlibet speciem iuris, vt prætorium, vel ciuile, vel naturale, vel gentium: & tunc ponitur pro præcepto i coarctante. sed hoc non placet, cū istæ partes iuris nō sint artes, sed artis partes. 3. Vel tertio, ars, id est artificium. nam auctor iuris est homo, iustitia Deus. Et quod subiicit, boni & æqui, id est eius quod est æquū & vtile.

tem à iustitia h appellatū. nam, vt eleganter Cellus definit, Ius est ars boni & æqui. i. q. Cuius h meritū quis nos sacerdotes i appellet. Iustitiam namq; i colulum m, & boni & æqui notitiam i profitemur n, æquum ab iniquo o separantes, licitum ab illicito p discernētes: bonos nō solū metu pœnarū q, verum etiam præmiorum quoque exhortatione efficere cupientes: veram (nisi fallor r) philosophiam, non simulatam adfectantes.

Hic iuriscōsultus incipit tractare per modum diuisionis, & procedit vsque ad l. Iustitia. infra eo. ex. com. q. Et not. quod aliud k est bonum, & aliud est æquum: vt b: est enim quoddam bonum, & æquum: vt j. si cert. pet. l. si & me. in fin. est bonum & non l æquum: vt v. l. capio: vt j. de vsucap. l. j. & j. de reg. iur. l. iure natura. in fin. sit. est tertium æquum, & non bonum: vt C. de pact. con. l. hac lege. est etiam æquū æquius: vt j. de furs. l. si seruus communis. §. quod verò. k. q. Cuius. istud, cuius, si referatur ad ius: hæc dictiō, merito m, in vim nominis ponitur. (meruit enim ius appellari sacrum, & ideo iura reddentes sacerdotes vocantur) si ad attem, in vim aduerbij, secundum Azo. ADDITIO. malo referre ad iustitiā. CONTR. l. q. *Sacerdotes*. quia vt sacerdotes sacra ministrant & consuecunt, ita & nos, cū leges sint sacratissimæ: vt C. de leg. & consi. l. leges. & vt ius suum cuique tribuit sacerdos n in danda penitentia, sic & nos in iudicando: vt j. eod. l. iustitia. m. q. *Colimus*. id est eius voluntatem seruamus, quæ est vt ius suum cuique tribuatur: vt j. eod. l. iustitia. §. j. n. q. *Profitemur*. id est docemus. o. q. *Ab iniquo*. vt in contractibus o, secundum Ioannem. p. q. *Illicito*. vt in matrimoniis: vt j. de ritu nupt. l. semper. q. q. *Motu pœnarum*. metu p fit quis bonus: vt in transactione iurata: vt C. de transact. l. si quis maior. Item vbique pœna vnus est metus multorum: vt C. ad leg. iul. rep. l. j. præmio fit bonus: vt C. quib. ex caus. ser. pro præmio liber. acci. per totum. & de stat. & imagin. l. & virtusum. & de fam. lib. l. j. ad Silia. l. amrep. §. fin. & in ausent. de non alien. §. fin. collas. ij. vnde versus: Oderunt peccare boni virtutis amore. Oderunt peccare mali formidine pœna. r. q. *Nisi fallor*. nullo q modo fallimur. nam ciuili sapientia vera philosophia dicitur, id est amor sapientiæ: à philos, quod est amor: & sophia, id est, sapientia: vt j. de var. & extraord. cogn. l. j. d. iureiur.

q. *Vt* etiam docendo. b. Absurdū est ignoratis principis ad alia, & alia consequentia trāsire. facit l. j. j. i. c. Oportet prodes: & deest pro oportet. d. Vt totā hanc dubitationem dissoluam: duplex principij statuendum est. vnde priore ignorato, sequentia principij scire possumus: v. g. nosse possumus Titium, ignorato eius patre ac matre. Altero vero ignorato, non possumus consequentia nosse. atq; ita verbū oportet, hic sumi potest proprie. e. Iustitia an iuris mater & prior iure? f. Vel dic, Ius in habitu cōsideratum, iustitia, vt ita dicatur, coarctatū. Vt autem ars dicitur collecta ex multis præceptis, ius à iustitia esse dici potest. g. Vt dicitur, ius vt artem. h. Obligatio mater adionis, b. Ius ars dicitur, & q. i. Ars quid sit. Hæc interpretatiōe reprehēdit Corral. 2. Miscl. l. 8. n. 1. artis vocabulo hic sciētiā intelligēs. k. Hic locus reprehēditur à Ferrando, in e. explicat. l. Salamoniū putat nihil bonum esse quod nō sit æquum: quo nomine reprehensus à Corral. d. l. acc. n. 6. Bonum & æquum genus, inueniētes species: quæ duo cōsunt. Bud. m. nihil inter. est, merito, an merito legas. nā & merito iuris seu iustitiæ sacerdotēs & qui in iuris arte aut iustitia versantur, meritū habent sacerdotes. id quæ probatur ex cultu, professione, & aliiis que sequuntur. Reprehēditur hic Accurs. à Bud. ab Antonio Vac. n. 2. illi ius. 2. j. de off. p. r. f. l. 2. l. de relicto. lin. c. 7. quib. ex caus. maior. o. Idem in inmentis. l. non est. §. de i. j. d. iureiur. p. Metu pœna,

a Vel etiam docendo. b Absurdū est ignoratis principis ad alia, & alia consequentia trāsire. facit l. j. j. i. c. Oportet prodes: & deest pro oportet. d Vt totā hanc dubitationem dissoluam: duplex principij statuendum est. vnde priore ignorato, sequentia principij scire possumus: v. g. nosse possumus Titium, ignorato eius patre ac matre. Altero vero ignorato, non possumus consequentia nosse. atq; ita verbū oportet, hic sumi potest proprie. e Iustitia an iuris mater & prior iure? f Vel dic, Ius in habitu cōsideratum, iustitia, vt ita dicatur, coarctatū. Vt autem ars dicitur collecta ex multis præceptis, ius à iustitia esse dici potest. g Vt dicitur, ius vt artem. h Obligatio mater adionis, b Ius ars dicitur, & q. i. Ars quid sit. Hæc interpretatiōe reprehēdit Corral. 2. Miscl. l. 8. n. 1. artis vocabulo hic sciētiā intelligēs. k Hic locus reprehēditur à Ferrando, in e. explicat. l. Salamoniū putat nihil bonum esse quod nō sit æquum: quo nomine reprehensus à Corral. d. l. acc. n. 6. Bonum & æquum genus, inueniētes species: quæ duo cōsunt. Bud. m. nihil inter. est, merito, an merito legas. nā & merito iuris seu iustitiæ sacerdotēs & qui in iuris arte aut iustitia versantur, meritū habent sacerdotes. id quæ probatur ex cultu, professione, & aliiis que sequuntur. Reprehēditur hic Accurs. à Bud. ab Antonio Vac. n. 2. illi ius. 2. j. de off. p. r. f. l. 2. l. de relicto. lin. c. 7. quib. ex caus. maior. o. Idem in inmentis. l. non est. §. de i. j. d. iureiur. p. Metu pœna,

a Legendum iuris studij duae sunt species. **b** Positio pro specie. **c** Species alio sensu accipitur à Dialecticis, alio à Iurisperitis. **d** Specie posita ponitur genus: ac non è conuerso. **e** Positio pro subiecto. **f** Positio pro diuisione: alius consideratio, vel obiectum. **g** Villæ cõseruatio ad statum maioris reipublice pertinet secundario. **h** Prinde arbi tri status, aut in statu reipublice, arbitrari possunt in iis omnibus quæ subint reipublice. **i** Imò status rei Romanæ hic nihil aliud quàm imperiũ Romanum. **k** Verba legis, statuti, hominis simpliciter prolata, principaliter, non secundario interpretanda. **l** Principaliter & secundario referri ad aliquid. **m** Ius publicum quemadmodum in sacris sacerdotibus, magistratibus, & aliis quibusdam consistat. **n** Ecclesie possunt à quocunque vindicari & defendi. **o** Tituli iuris ad ius publicum qui referendi. **p** Ius publicum, vt priuatum, tripertitum esse putat Io. hie & j. 2. 7. eo. Sed id falsum est. Est enim ex solis ciuilib. præceptis collectum. **q** Quod & gentium, & biuicis non commune. **r** Ius naturale pluribus modis dicitur. **s** Forcatulus tamen in sua Necromantia dial. 17. Ius naturale triplex constituit. cum Deo commune: cum feris hominum commune: & quod cum ipso genere humano productum est. **t** Malè hoc enim ius ciuile dicitur, nõ naturale, licet à naturali æquitate petat. Eundem errorem admittit in summa tituli eo orig. iur. **u** Animalia nõ omnia ex aliis, sed ex terra etiam quædam nascuntur.

s proinde. licet pecuniam non abiciamus: vt j. de vaca. & excu. mu. l. in honoribus. s. philosophus. & facit C. de dedit. li. solen. s. j. & C. plus ualere quod agitur. per totum. **a** **¶** Huius studij. id est iuris studio quærendi, duæ sunt species prout dialectici ponant speciem: non prout legitur: quæ posita ponitur & genus: sed nõ conuertitur secundum Ioan. & P. 2. Licet quidam dicant Plat. intellexisse quod species situe positiones diceretur res super e quibus ius tractat: & iam constaret species esse infinitas, cum super multis tractet hoc ius, & super feris & liberis. unde reprehendunt eum. & facit ad hunc s. iust. de iustitia & iur. s. huius. **b** **¶** Positio. id est f, diuisiones. **c** **¶** Publicum. ad statum conseruandum, ne preat. **¶** Sed cum publicum ius sit in sacris, & similibus, & hoc etiã in qualibet villa fiat, qualiter pertinet ad statum rei Romanæ tantum: dic quod villam g quamlibet conseruari, & ibi talia fieri, pertinet ad ciuitatem Romanã: cum non esset perfecta, nisi ex suis partibus constaret: vt j. tit. j. l. j. nec placet quod dicas publica appellationem ad alia loca referri, quàm Romanæ ciuitatis: vt j. de ver. sig. l. eã qui uelital. **d** **¶** Ad singulorum. scilicet principaliter i, secundario, ad publicam utilitatẽ. expedit enim reipubl. ne quis re sua malè utatur: vt Infit. de his qui sunt sui, uel alie. iur. s. pen. & j. de procur. l. seruum. s. publicè. sic & econtra, quod est publicum principaliter, secundario pertinet ad utilitatẽ singulorum: vt l. j. in fin. C. de caduc. toll. **e** **¶** In sacris. consistit ius publicum in sacris (vt sunt Ecclesie, in quibus petimus ueniam peccatorum: vt in auct. ut lic. mat. i. & auct. s. quia uer. col. vij. ita & si lætæ fuerint, quilibet potest uti interdicitis: vt j. de interd. l. j. y. & iij. & l. interdictionum. s. interdictione. 2. Item in sacerdotibus: quia interest vt sint sacerdotes, à quibus ueniam petamus peccatorum: vt C. de sum. tri. & fid. cath. l. inter claros. & propter iniuriam eis factam quilibet agit: vt C. de episc. & cler. l. si quis in hoc. 3. Item in magistratibus, quia interest vt sint magistratus. parum enim prodesset iura esse in ciuitate, nisi sint homines, qui iura reddere possint: vt j. tit. l. ij. s. post originem. 4. Consistit & in aliis: vt j. ad leg. iul. ma. l. pen. & j. sol. mar. l. j. & Infit. de ver. diu. s. cum in suo. **¶** Patet ergo quod tit. n. de sacrosanct. eccles. uel de episc. & cler. vbicunq; sunt, & similes, sunt de iure publico: & idem de iure fiscali, vbicunq; sit: & idem de officio magistratuum: vt C. de offic. iur. omnes tit. & de iur. iud. om. iud. & in aliis similibus iuribus ff. & C. **f** **¶** Tripertitum. specialius ideo ponitur: quia plurima de eo tractaturus est: idem tamen dico de publico, quod est tripertitè collectum secundum Io. & sunt eadem exempla: vt liceat reipublice vim vi propulsa: & vt cum iniuria eius alter non locupletetur: item & circa vfucapiones. **g** **¶** Naturales præceptis. A naturali iure P habet ius priuatum hoc, vt nemo fiat locupletior cum aliena iacturatur: vt j. de condit. indeb. l. nam hoc. **h** **¶** Gentium. à iure gentium hoc, vt quod quisque ob tutelam, & c. vt j. eod. l. ut vim. à iure ciuili, vt præcepta de vfucap. vt Infit. de vfucap. in princ. quid autem sit vnumquodque istorum, subiicit: sed alio modo ius naturale ibi accipitur, quàm hoc s. **i** **¶** Quod natura. id est Deus, & sic nominatiui. 2. Vel dic quod sit ablatiuus casus. **¶** Item not. ius naturale 9 quatuor modis dicitur. Primò, lex Moisaica: vt Infit. de iur. nat. gen. s. j. 2. Secundò, instinctus nature: vt hie. 3. Tertio, ius gentium: vt Infit. de re. diu. s. singulorum. 4. Quarto, ius prætorium: vt j. de min. l. j. & facit Infit. de iur. nat. in princ. 5. Quinto: vt j. eod. l. pen. in princ. & sic s. accipitur proxim. s. & sic in idem recidit. **k** **¶** Omnium animalium. fallit t secundum quosdã in uerbibus, qui non ex aliis, sed ex terra gignuntur: idem in cuculo. & dicitur,

pla ponendo. Et diuisiur principa- liser in quatuor partes. In prima ponit diuisionem iuris. In secunda assignat rationem. In tertia ponit substantia iuris publici. In quarta profequitur secundum membrũ diuisionis, uidelicet de iure priuato. Et illud tripertitũ. Secunda incipit ibi: sunt enim quædã. Tertia ibi: publicũ. Quarta ibi: priuatum. BART.

Diuisio cum subdiuisione.
2 **¶** Huius studij 2 duæ sunt positiones b, publicum & priuatum. Publicum e ius est, quod ad statum rei Romanæ spectat: priuatum, quod ad singulorũ d utilitatẽ. Sunt enim quædam publicè utilia, quædam priuatiui. Publicum ius in sacris e, in sacerdotibus, in magistratibus consistit. Priuatum ius tripertitum f est: collectum etenim est ex naturalibus præceptis g, aut gentium h, aut ciuilibus.

De iure naturali.
3 **¶** Ius naturale est quod i natura omnia animalia docuit. Nã ius istud non humani generis proprium: sed omnium animalium k, quæ in terra, quæ in mari nascuntur, auium quoq; cõmune est. Hinc descendit maris atq;

quod hie loquitur in generibus singulorum animalium, & non in singulis generum. sic Infit. de suspect. tut. s. j. Sed puto hoc, quod sic fit, naturæ esse instinctum: nec hic dicitur quod omnia animalia per coitum procreantur, sed iure naturali regi: quod regimen est in eo quod auis volat: quod piscis natat: & sic de aliis.

¶ Coniunctio. aliàs coniugatio. i. coniunctio & consensus animorum a, quæ sola b, scilicet sine concubitu, facit matrimonium: vt subiicit, & j. de reg. iur. l. nuprias. & hoc est verum de licita coniunctione. **¶** Quid de illicita c, cum ad hæc eodem modo, quo ad licitã inducamur: quidã dicitur quod non idem: sed nos quod idẽ. Nec ob. quod illicitum committitur: quia primus d motus iuris natur. est impunitus: sed propter sequens oblectamẽtum cõtrahitur ueniale peccatum: propter factum, si sequeatur, contrahitur mortale peccatum. in brutis autẽ animalibus non habetur discretio: cum sine ratione ducatur. **¶** Item nunquid ergo ipse actus matrimonij, uel copulæ carnalis, est ius naturæ? Resp. nõ: sed e ipse motus ad actũ, itẽ ad peccatũ iure naturai mouemur: vt in auct. de re. l. & ea qua. s. rnum. l. col. iij. **m** **¶** Educatio. eo enim quod mouetur g parẽs ad educationem filij, est ius naturale: & ad hoc etiam adstringitur, nisi filius per se sit sufficiens: vt ff. de lib. agn. l. si quis à lib. s. sed si filius.

De iure gentium.
4 **¶** Ius gentium est, quo gentes humanæ n vruntur: quod à naturali recedere o faciliẽ intellegere licet: quia illud p omnibus animalibus, hoc q solis hominibus inter se commune fit.

Primum exemplum iuris gentium.
11. POMPONIUS libro singulari Enchiridy.
Veluti erga Deum religio r, vt parentibus t & patriæ t pareamus.

Secundum exemplum iuris gentium.
111. FLORENTINVS libro primo Institutionum.

Vt vim u, atque iniuriam propulsemus. Nam iure x hoc euenit, vt quod quisque ob tutelam t corporis sui fecerit, iure fecisse existimetur. Et cum inter nos cognationem y quandam natura constituerit, consequens est hominem homini insidiari nefas esse.

¶ Humana. & solæ. nam & iure nat. vruntur, sed non solæ. **¶** Recedere. id est differre. **¶** Illud. scilicet naturale. **¶** Hoc. scilicet ius gentium. **¶** Veluti. Religio. Sed nõne hoc de iure publico est, cũ sit factura: vt s. eo. l. j. s. publicum. & hic ponitur inter priuata præcepta: Item hæc duæ species, publicum & priuatum, inter se differunt: & nulla est altera: Resp. & hoc i, & illud consistit in tribus: sed de priuato ideo tantum dixit, quod consistit in tribus, quia de eo plura erat dicturus. 2. Vel dic quod hic de religione tractat, ibi de sacris scilicet domibus: vt ibi diximus. A d d r t o. Fallitur cum dicit ius publicum, sicuti & priuatum esse tripertitum: nam ius publicum non præcipit religionem in Deũ, cum ea sit naturaliter insita; sed de cerimonia, & cultu, atque obseruatione, & ritu religionis præcipit. **C O N T.** **¶** Parentibus. Not. filium debere patri k obedire: vt in auct. de vult. s. si uerò expect. & coll. iij. **¶** Et patriæ. Pugna l pro patria, vt dixit Cato: vt hie. & C. de aboli. l. fallaciter. & j. ad leg. iul. ma. l. pen. **¶** Vt vim. scilicet iniuste m illatam ab aliquo priuato: non illatam ab eo, cui subditi sumus: vt j. de iniur. l. in iniuriam. s. j. & j. de rei vindic. l. qui restituerit. in princ. 2. Item non illatam à priuato iuste: vt j. ad leg. Aquil. l. iij. 3. **¶** Sed quid si à potestate, & iniuste? Respon. pati n debemus, secundum Mar. vt j. de iniur. l. iniuriarum. s. si quis. sed magistratum conueniet vel durante officio, si est de minoribus: vel eo finito, si est de maioribus: vt j. de in ius voc. l. ij. & j. de iniur. l. nec magistratibus, & j. de iud. l. pars literarum. & j. quod metus caus. l. ij. s. sed vim. Item & brutis hoc permittitur: vt j. si quad. pau. s. di. l. j. s. cum arietes. non tamen dicuntur iniuriam facere, vel pati: vt j. si quad. pau. s. fe. di. l. j. in princ.

¶ Nam. scilicet fori, non celi o. **¶** Sed quid si ob tutelam rerum suarum p? Respon. idem, dummodò cum moderamine q: vt C. unde vi. l. j. & j. de vi. vi. arm. l. ij. s. cum igitur. **¶** Item quid si ob tutelam alterius? Resp. affectionem r considerari: vt j. quod met. caus. l. i. si quidem. s. fin. & C. mandati. l. cum seruis. **¶** Et facit ad hoc quod liceat vim vi repellere: vt j. ad leg. Aquil. l. scientiam. s. qui cum aliter. & j. de vi. & vi. arm. l. j. s. vim vi. & j. quod met. caus. l. sed & partus. s. pen. **¶** Cognationem. quia omnes ab Adam processimus.

a Malè matrimonij non est cõmune brutis: sed iuris gentiũ, si consensum diuini, si institutione ciuili, si formam, uerba, & stipulationes spectamus. **b** Cõsensu solus sine cõcubitu facit matrimonium. **c** Illicitam cõiunctionẽ tribuit hic Accursius iuri naturæ, falsò: nisi forte corrupte tribuat. **d** Primi motus an impunitus: adde glo. i. cap. persanctum. dist. 6. **e** Actus & motus ad actum, differunt. **f** Vide potius s. si uerò domel. de monac. coll. 1. **g** Instinctus alendorũ liberorum est iuris naturæ: sed postea redactus est in necessitatem ciuilem. **h** Religio an sit iuris publici, vel priuati: idem glossa l. 1. an uerbo tripertitum. s. **i** Patri debetur obediẽtia. **k** Patriæ parẽdum. At quatenus uide Albericum hic. **l** Quis quæ, & à uim illatam propulsa liceat. **m** Iudicibus tamen Carreus aliud sentit, & etiam sit summus magistratus, in practi. crim. s. circ. canum. 27. **n** Imò & celi. Angl. & Casl. **o** Vide Carreium d. l. 1. **p** Moderamen inculpatæ tutelæ quid, uide gl. in l. 1. c. unde vi. Canonitas in c. signifi. casti. extr. de homicid. **r** Affectio cõsideranda in alterius defensionem. Bal. hic. Dec. conf. 678. **s** Imò & celi. conf. 204. **t** Cõsanguinitas illatã propulsa hinc colligitur. de quo uide de Tiraqu. de pan. rempend. causa 51. n. 66. **u** **¶** Malè